

Vysvědčení

Příští týden dostanou děti vysvědčení. V mnoha rodinách se kvůli tomuto úřednímu dokumentu rodiče zlobí a rozčilují, mnoho dětí se vysvědčení bojí a pak je kvůli němu nešťastných. Stojí to za to? Jaký je vůbec význam vysvědčení? Má cenu z něj mít strach? Vysvědčení by mělo být „závěrečnou zprávou“ o tom, jak dítě v daném školním roce pracovalo. Jako takovou zprávu zkuste vysvědčení brát. Na konečných známkách už se nic nezmění, i kdybyste se hodně zlobili, i kdybyste dítě přísně potrestali... Rozčilování je zbytečné. Jestli vysvědčení nedopadlo dobře, bylo by žádoucí zamyslet se nad způsobem domácí přípravy pro příští rok. Možná můžete dítěti v novém školním roce s učením víc pomáhat, možná na něj víc dohlížet, možná zařídit doučování. To vše je potřebné udělat v září. Ale proč byste se teď měli zlobit?

Navíc známky na vysvědčení nejsou až na málo výjimek (většinou vysvědčení z pololetí deváté třídy potřebné k přijetí na SŠ) příliš podstatné. Vzpomeňte si na vlastní vysvědčení. Možná na něm také byly známky, kterými jste se nechlubili, a dnes je to jedno. Není důležité, jaké kdo má známky, ale co skutečně umí. Znamka sama o sobě zase tak velikou vypovídající hodnotu nemá. Často se stane, že jedničkáři, kteří mají mírného učitele znají ve skutečnosti méně než třeba trojkaři od přísného učitele.

Pokud si myslíte, že dítě lajdalo, že mohlo mít lepší známky, tak mu to v klidu sdělte a zkuste se domluvit, co v příštím školním roce uděláte jinak. energii, kterou byste potřebovali na rozčilování, si raději šetřete na podzim, kdy budete muset na dítě při školní přípravě víc dohlížet. Vztek a naštvání si vybijte při nějakém sportu nebo se vykřičte v přírodě.

Určitě je dobré, když děti i rodiče znají známky pár dní dopředu a předání vysvědčení je jen oficiálním zakončením školního roku. Na některých školách je ale až do poslední chvíle tajemstvím, jaké známky děti dostanou. Pokud máte z vysvědčení vašeho školáka obavu, zkuste si představit, jak nejhůř může vysvědčení dopadnout. Třeba dítě propadne z několika předmětů a ještě k tomu dostane trojku z chování. Kdyby nastala tato katastrofická varianta, co by se dělo dál? Když o tom popřemýšlíte, nakonec nejspíš zjistíte, že ani tak by se svět nezbořil. Je však pravděpodobné, že vysvědčení dítěte dopadne mnohem lépe.

Rozhodně se doma vyhněte vyhrožování za špatné známky nebo hlasitým úvahám, jak by bylo strašné, kdyby dítě z nějakého předmětu dostalo špatnou známku. Po vysvědčení bývají kvůli známkám mnohem častější útky dětí z domova nebo dokonce dětské sebevraždy, které jsou přece úplně zbytečné. A neděje se to jen kvůli pětkám. Úzkostné dítě může mít pocit, že maminku a tatínka zklamalo, protože nedostalo samé jedničky, ale z češtiny a z matematiky bude mít dvojku. Dítě by mělo vědět, že je doma vítané, i kdyby přineslo na vysvědčení pětky odshora až dolů.

Snad na každém vysvědčení se najde něco, za co je možné dítě pochválit. I propadlíka potěší, že máte radost z jedničky z tělocviku nebo ze dvojky ze zeměpisu, protože víte, že v zeměpisu se muselo dítě snažit, aby dvojku získalo.

Pokud je jen trochu za co, bylo by dobré vysvědčení s dítětem oslavit. Zajděte do cukrárny, na oběd do restaurace, jeďte na výlet... Přeji pěknou oslavu.

Mgr. Tereza Beníšková, psychologka, vedoucí PPP Kadaň

Příště: Letní tábor – ano či ne, jak dobře vybrat

Kontakt:

Pedagogicko-psychologická poradna Kadaň
Fibichova 1129

Kadaň

Tel.: 474 334 487

E-mail: kadan@pppuk.cz